

**[Lange.]**

har været Uheld, har været Tab, men det er betegnende for denne Skattelovgivnings Karakter, at i Tider som disse, hvor Landbruget ikke har været inde under de Højkonjunkturer, som andre Dele af Erhvervslevet arbejdede under, kan Landbruget komme til at betale Merindkomstskat, ikke fordi det har haft en særlig god Indtjeningsevne i disse Aar, men fordi Sammenligningsaarene har været saa daarlige for Landbruget, som de har. Det er en højst uheldig Skattelovgivning, der, selv om den ved en overfladisk Betragtning ser tiltalende ud, medfører, at usikre, svingende Indtægter beskattes højere end tilsvarende ensartede Indtægter. Udført i Praksis virker Merindkomstskatten i høj Grad uretfærdigt, fordi den i saa mange Tilfælde rammer helt forkert, selv om den i enkelte Tilfælde naturligvis kan rammes rigtigt.

Faren ved den voldsomme Beskatning, der er gennemført i disse Aar, og som nu skal fortsættes her, skulde være aabenbar for hele Befolkningen, men det synes ikke, som om den høje Regering ser denne Fare. Da vi drøftede et tilsvarende Lovforslag i Fjor, var jeg stærkt inde paa, at en Lovgivning som denne maatte føre til forøget Arbejdsløshed, men man synes ganske at lukke Øjnene for, at en Skatteudskrivning som den, vi i Øjeblikket har her i Landet, i høj Grad maa forringe den Opsparing, som er nødvendig, for at Erhvervslevet kan udvikle sig. Og det bliver endnu meget mere faretruende, naar vi fra at være i en Opgangsperiode kommer ind i en Nedgangsperiode.

Vi staar sikkert i den allernærmeste Tid over for forhøjede Arbejdslønninger og over for forhøjede Lønninger ogsaa paa andre Omraader. Det vilde være et glædeligt Tegn, hvis det hvilede paa et sundt Grundlag. Det eneste sunde Grundlag for Forhøjelsen af Lønningerne er voksende samfundsmæssig Velstand, men har man ikke, og søger man ikke at skabe det sunde Grundlag, saa vil de forhøjede Lønninger erhvervsmæssigt blive uhyre farlige.

Jeg tror derfor, at den høje Regering ikke saa let skulde gaa ind paa disse uhyre Skatteudskrivninger, som den gør. Den skulde ikke som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet tro, at vi har levet i en Periode med ekstraordinære Vanskeligheder, der krævede ekstraordinære Indtægter, men den skulde være klar over, at det er en saadan Periode, vi gaar i Møde. Vi lever ganske vist i en Verden, hvor Uro og Usikkerhed i saa høj Grad præger Til-

standen, at det ikke er let at spaa, heller ikke økonomisk, fordi der snart kan ske Begivenheder, som vender op og ned paa meget af det, som man ellers troede stod fast, men jeg tror nu ikke, at de ekstraordinære Begivenheder, som Uroen kan fremkalde, vil blive af den Art, at de gør det økonomisk tryggere for os.

Jeg maa derfor med den største Betænelighed se paa et Lovforslag som det, man her søger at gennemføre. Vi gaar naturligvis med til Behandlingen i det Udvalg, der bliver nedsat, vi vil ogsaa der gøre Forsøg paa at faa gennemført Ændringer, der i nogen Grad kunde ophæve de mest uretfærdige Sider ved Lovforslaget, men vi nærer ikke store Forventninger til denne Udvalgsbehandling, til, at dette Lovforslag kan blive omformet paa en saadan Maade, at vi vil være i Stand til at stemme derfor.

**Martin Sørensen (Peterslund):** Det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre (Rasmussen Flemløse), betegnede denne Lovgivning som vilkaarlig. Jeg synes ikke, man som Skattedemand kan sige, at en Lovgivning, som hviler paa faste, forud bestemte Regler, kan være vilkaarlig. Der staar jo her i Lovforslaget, hvordan Skatten skal beregnes, og naar de Forhold er til Stede, som betinger, at der indtræder Pligt til at svare Merindkomstskat eller Tillægsskat, saa svares Skatten efter visse bestemte Procentsatser for hver enkelt Skatteyder og for hver enkelt Indkomst. Man kunde snarere tale om Vilkaarlighed — jeg vil dog ikke sige, jeg nærer nogen Frygt for, at den højtærede Finansminister skulde administrere Loven vilkaarligt —, hvis man indførte et stort Antal Dispensationsbestemmelser.

Den ærede Ordfører for Venstre indledede sin Tale med at sige, at der havde fundet en politisk Forhandling Sted i Folketinget. Ved at læse disse Forhandlinger kan man give den ærede Ordfører Ret i, at det var i høj Grad en politisk Forhandling, der fandt Sted i det andet høje Ting, medens det, som den ærede Ordfører her var inde paa, var en mere saglig Bedømmelse af Lovforslaget.

Nogle af Ordførerne i det andet høje Ting — og det er ogsaa Tilfældet her, for saa vidt angaar Det konservative Folkeparti og Venstre — nærer store Betæneligheder over for en Lovgivning som denne. Det konservative Folkeparti indstiller Lovforslaget til Forkastelse, medens Venstre indtager det ikke ukendte Standpunkt hverken at ville stemme for eller imod.